

SLOVENSKI NAROD.

izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Davek na sladkor.

Vlada je predložila državnemu zboru načrt zakona o spremembi davka na sladkor, kateri ima veljati jedno leto. Ta načrt zahteva, da se letna svota za izvozne premije za sladkor poviša od 5 na 9 milijonov in konsumni davek od sladkora od 11 gld. na 13 gld. za metrični cent. To predlogo bode državni zbor razpravljati jutrišnji dan in, če treba še naslednje dni. V pojasnenje te predloge podajemo nekoliko črtic o sladkorni industriji v Avstro-Ogerski.

Z malimi in težavnimi pričetki začeli so šele z 19. stoletjem pridelovati sladkor iz sladkorne pese ter tako izpodrivati prekmorski (kolonijalni) sladkor. Do leta 1835 se pa avstrijska produkcija ni podvignila čez 20 000 (starih) centov in je poskočila do l. 1849 na 120.000 centov, čedalje bolj spodbujajo kolonijalni sladkor. Do leta 1859/60 poskočila je produkcija na 800.000 metričnih centov in se je uvozilo prekmorskega sladkorja samo še 200.000 metr. centov. Leta uvoz je pa l. 1864 popolnoma prenehal in sladkor iz pese je svojega prekmorskega konkurenta popolnoma izpodrinil. Avstro-Ogerska odslej ni pridelovala samo množine, ki je bila potrebna za domači konsum, kateri je polagoma, a konstantno poskočil od l. 1864 do l. 1896 od 1 milijona do skoraj 5 milijonov metr. centov, ampak je pridelovala tudi čedalje večjo množino za izvoz. Izvozna množina pa ni rastla ali pešala enakomerno, kakor domači konsum, ampak nastopile so krize, vsled katerih je na primer l. 1885/86 padla produkcija od 65 milj. na 4 milj., l. 1887/88 od blizu 6 milj. na 4 milj. in l. 1895/96 od 10.5 milj. na 7.5 milj. metričnih centov.

Na izvoz uplivajo razmere na svetovnem tržišču, in da je bilo mogoče sploh sladkor izvažati, morala se je za izvozeni sladkor privoliti ne le prostost davka, ampak države so plačevale in plačujejo eksportni jam vrhu tega še premije (bonifikacije). Sladkorni davek se torej plačuje samo od konsuma v tuzemstvu. Izvozne bonifikacije se v obče obsojajo in njih učinek je ta, da dežele, kate- tere producirajo pesni sladkor, istega dražje pla-

čujejo, kakor dežele brez te produkcije. Glede na to se večkrat sliši sodba, da izvozne premije nimajo drugega namena, kakor množiti dohodke in dobiček fabrikantov sladkora. Toda stvar ima še drugo stran. Brez izvoznih premij ali če so te manjše, kakor jih plačujejo druge države, izvoz preneha ali se utesni in produkcija se zmanjša. Vselej pa zmanjšanje produkcije osodopolno upliva na celo vrsto drugih produkcij in industrij. Pred vsem se utesni pridelovanje sladkorne pese, katera se osobito v deželah češke krone razprostira po silno širnih planjavah. Nasledek tega utesnjenja je ta, da se namesto pese iščejo na teh planjavah drugi pridelki, osobito žito in krma. Množina tega, ki se na tem intenzivno obdelanem polji pridelava, upliva na ceno enakih pridelkov v drugih kronovinah in žito drugih kronovin dobi poleg inozemskega konkurenta še domačega in dočim ob razširjenem pridelovanju pese n. pr. naši kraji svojo živino tudi v one kraje prodajajo, nastane naši živinoreji tudi od tu nevaren konkurent. Po utesnjenju pridelovanja pese je dalje prizadetih na tisoče in tisoče tovarniških in poljedelskih delavcev, je prizadeto strojetvorstvo in na posled tudi konsum premoga z vsemi svojimi nasledki.

Vzlic temu so in ostanejo eksportne premije nezmišeln in avstrijska diplomacija je pričela delati na to, da vse države dogovorno odpravijo eksportne premije. To se jej dosežaj ni posrečilo, a to svoje delovanje hoče nadaljevati. Ta diplomatični neuspeh in to, da je pred kratkim Nemčija eksportne premije zvišala, so povod zgoraj označeni vladni predlogi, katera se torej kaže kakor korak, usiljen naši državi po postopanju drugih držav. Eksportne premije se zvišajo od 5 na 9 milijonov, davek pa se zviša od 11 gld. na 13 gld. za metrični cent. Navisek davka za 2 gld. na metr. cent pa znaša več, kakor navisek izvoznih premij (4 milj.). Kar bode navisek davka več prinašal, to gre v državo blagajne. Mnogo se ugovarja proti temu, da se davek za več poviša, kakor je treba, da se pokrijejo eksportne premije. Temu nasproti se navaja, da se je cena sladkorju v zadnjem času jako spreminjala. Kilo je bil 42 kr., pozneje 28 kr. in sedaj 34 kr. Glede na to nima navisek 2 kr. na kilo veliko po-

mena. Vlada pa tudi naglašja, da potrebuje višjih dohodkov za čedalje višje zahteve, — katere rastejo neprimerno ravno v poslednjem času. Tudi ni izključeno, ampak celo verjetno, da bi se fabrikantje in rafinerji, ki so združeni v kartelih, za škodo na inozemskem trgu odškodovali s povišanjem cene sladkoru, katera bi skoro brez dvojbe večja bila, kakor 2 kr. na kilo. — Vrhu tega naj še pripomnimo, da bodo slovenski poslanci, ko se jim bode odločiti, kako naj glasujejo, uvaževali tudi ta moment, da so naši severni bratje najbolj prizadeti pri pridelovanju sladkorja, katero tam ni združeno le v nekoliko fabrikantih, ampak je razširjeno po tovarnah, katerih deležniki so večkrat poljedelci sami.

V Ljubljani, 12. junija.

Trutnovsko okrožno sodišče. Sedaj se zopet govori, da okoliš trutnovskega okrožnega sodišča ne bode čisto nemšk, kakor žele Nemci, temveč se bode pridružil jeden češki okraj. Če se to zgodi, bodo v deželnem zboru tudi Čehi glasovali za to sodišče, ker bode v tem slučaju tudi dvojezično poslovanje zagotovljeno. Nemci bi pa s tem ne bili zadovoljni, ker bi radi, da bi to sodišče bilo tako, da bi uradnikom pri njem ne bilo potreba znanja češčine in da bi z njim naredili korak k razdeljenju Češke po narodnostih. Osnova se bode nekaj zavlekla. Dokler se ne odloči, kako veliko bode okrožje, se tudi ne more zidati poslopje za novo sodišče, ker se ne ve, kako veliko bode potrebno. Trutnovsko prebivalstvo bode pa najbrž zadovoljno, da se le okrožno sodišče osnuje, naj si bode že nemško ali dvojezično. Čim večje okrožje bode imelo, temveč dobička bode imelo prebivalstvo od tega sodišča.

Dr. Lueger in Madjari. Dr. Lueger jako pridno zabavlja zoper Madjare. Nobene prilike ne izpusti. Te dni je bil zopet na Dunaju protisemitski shod, na katerem je pred vsem zoper Madjare zabavljal. Najprej je urednik Schreiber pozivljal ogerske nemadbarske narodaosti, naj vztrajajo v boju proti Madjarom. Dr. Pattai je govoril o spravi z Ogorsko in pri tem posebno bičal nemške liberalce, ki so tako pogodbo sklenili. Dr. Scheicher je govoril o ogerski tisočletnici v jako ostrih besedah. Najostreje

Listek.

Pravica mladosti.

(Spisal Her. Sudermann, posl. Fil. Jeleničič.)

II.

(Dalje.)

„In ona — ona, hoče vam postati soproga?“ vsikljne Leon nekako razdraženo.

„Zakaj jo pomiluješ?“ vpraša stari gospod, zroč in smehlajoč se nečaku v oči. „Po kaki pravici trdiš, da ravnam kruto z njo?“

Leon povesi oči kakor zasačen grešnik. Uvidel je, da je še vedno prozoren vspricho tega starca, ki je čital iz src kakor iz odprtih knjig.

„Slednjič čut blaženstva se da vzgojiti. — Ako je povestnica človeka do tega pripravila, da izpozna svojega boga v koščku rumene kovine, zakaj se ne bi posrečilo, pridobiti ga za drugega malika?“ — Ne, nisem ji še razkril svojih načrtov, kajti ni bilo še ugodne prilike; ali to ti pravim, nje srce je tako, da se ji bo zdelo mesto, katero sem ji pripravil, nečuvna sreča, da bi bilo zlobno, o tem le sanjati.“

Leon skoči kvišku in hodi po sobi, a stari gospod ga opazuje z napol mižečimi očmi. „Poznam

vašo moč in umetnost, stric,“ zakliče mladeč, „pokazali ste jo tudi na meni; ali silnejša od nje je moč krvi, mladost. Vsaka kodrasta in zanimiva glavica razbije lahko na tisoč atomov z jednim samim pogledom trud in delo več let.“

Stari gospod prekriža dolge, bele roke nad koleno in gleda zamišljeno pred se. „To dobro vem, prijatelj,“ reče, „in bil bi nesramen renomist, ko bi trdil, da se tega — ne bojim. — Ali niti na um mi ne pride, da bi pripisoval stvari le količkaj tragike. Kako bi se izpozabil tako daleč jaz, ki sem se podil pol življenja po tujih vrtovih, ki si hočem prisvojiti posest cele generacije kot upravičeno pridobitev in z njo venčati svoje hudobije. Opa- zujmo stvar mirno in brez predsodkov. Da se oženim jaz, starec, z mlado in cvetočo deklico, uplenim vam, mladosti, vam vsem mladeničem in mladim možem od 20. do 30. leta, dragocen kos lastnine, katero vam je izročila narava. Siser me pa opravičujejo nekatere socialne naprave in olepšujejo moj ulom; ali saj midva ne dvomiva, da bi mogla človeška, kasnejša samovoljnost zatreti prvobitne oblike naravnega zakona, najsi se še tako bahato zavija v plašček svetosti in čistiljivosti. — A mla-

dost se osveti za ta plen in poskusi po zakonu sile in po prepovedanem potu spet pridobiti, kar smo ji vzeli mi starci. — V tem boju, ki ga bide mladina z nami, dovoljena so vsa sredstva; pri tem ne zametuje niti sleparstva, niti grozovitosti, niti zločinstva, ako vodi le do smotra. Tudi jaz sem bil mlad in dobro vem, kako dobro de, ako se pomore naravi do zmage.“

Nikak zakonik ne jamči mladini te pravice, celo dno pekla jo zaklinjajo vsa postavodajstva, a ozri se — glej, kako nas uboge starce zasmehujejo in kako nas oblagajo z najgršimi psovskami, ako so nas opeharili, ozri se in izpoznaš, da je celi svet na njihovi strani. — S tako turobnimi opazovanji, sin, uklanjam se pod jarem zakona.“

Leon se je trudil, da hrani resnost, nabral je zato čelo v kar najmračnejše gube; a lesto, rado- voljno mežikanje, s katerim ga je opazoval stari gospod, pravilo mu je, da ni njegov dušni položaj na pravem potu.

„Potolazi se, sin,“ nadaljuje stric, „tvoje so- čutje te diči, a ni še umestno. Če se vas mladih ljudij bojim, vem se vas tudi ubraniti. In vseh se bojim razum jednega.“

„Kdo je to?“

je pa govoril dr. Lueger. Rekel je, da se mu je povedalo, ako ne popusti boja proti Madjarom, ne bode nikdar župan dunajski. Na tem pa njemu ni nič. Osvobodil je Dunaj nemških liberalcev, osvobodil bode tudi Avstrijo in svoji stranki na Ogerskem pripomogel do zmage. Dr. Luegerja govor so poslušali burno pozdravljali. Dr. Lueger je torej napovedal sedaj na Ogerskem vladajoči stranki boj na življenje in smrt. Mi mu želimo najboljšega uspeha.

Poljaki in Čehi v Šleziji. V Šleziji se ne ve, kje se češki živeli neha in poljski začenja. Zato se pa Čehi in Poljaki mej sabo prepirajo, je li Šlezija poljska ali češka. Poslanec Sratil je nedavno v nekem govoru Šlezijo v smislu češkega državnega prava reklamiral za Čeha. Poljski listi so na to napali Čeha, da se ne spodobi Šlezijo proglašati za češko, ker je poljska dežela. „Politik“ poljske liste zavrača, trdeč, da je po zgodovinskem pravu in po narodnih razmerah Šlezija češka. Obeta pa, da se bodo šleškimi Poljakom priznavale njih narodne pravice, kadar se češko državno pravo obnovi. Nemški listi se pa jeze, da se pri tem pozablja na nemški značaj dežele. Po njih mnenju je Šlezija nemška. Po sedanjih upravi imajo Nemci prav, deželni zbor in odbor imata nemško večino, a prebivalstvo je po večini slovansko. Seveda Nemcem ugaja, če se Čehi in Poljaki prepirajo mej seboj, ker potem lažje vladajo v deželi.

Krečansko vprašanje. Ruski list „Novosti“ ne verjame, da bi Turčija upeljala reforme na Kreti. Obljubila je bode pač, a izvršila jih ne bo. Turčija ostane, kakršna je, in ni pričakovati, da bi se prenovila. „Novosti“ mislijo, da bi se krečansko vprašanje najlažje rešilo, ako Turčija proda Kreto Grški. Nasvet ni slab, a le to se ne ve, kje naj Grška denar vzame. Evropski kapitalisti jej gotovo ničesa ne posodijo, ker jih je že oškodovala pri sedanjih dolgovih. Najlažje bi morda bilo, če bi Grška prevzela nekaj turškega državnega dolga. Pri tem bi upniki ne bili oškodovani, ker bi le zamenili jednega slabega dolžnika z drugim ne dosti boljšim. Diplomacija bi pa bila ob jedno veliko skrb, ako bi krečansko vprašanje za zmirom odstranili z dnevnega reda.

Dopisi.

Iz Loškega potoka, 3. junija. [Konec] Tako Vam pa tudi jaz priporočam jedinstvo in složnost in medsebojno ljubezen, kličem Vam, predno odidem, bodite jedini, združite se, kajti malo Vas je in treba je, da vse lastne sile napnete, če hočete premagati vse Vam nasprotne.

Le s združenimi močmi boste kaj dosegli. Zatorej naj bode tudi Vaše gesto „z združenimi močmi“.

Gospod Andolšek, nadučitelj iz Drage, zahvalil se je v imenu vseh zbranih govornikom za lepe nasvete, prvemu, da izpolnjeje v Gregorčičevi pesmi „Slovo in naročilo“ dan mu nalog, da je danes prišel zopet kot prvi prijatelj mej narod s predbrimi svojimi nasveti, drugemu, da je naglašal potrebo izobražbe in važnost učiteljskega stanu.

G. Eodlicher pa je v lastnem imenu in v imenu notarja Gruntarja odklanjal zahvalo za to, v kar je oba gnalo srce. Če se bodo dani nasveti, kateri so se sprejeli, tudi izvršili, bode to najlepša

„Ti!“

Leon skoči kvšku „Grom in strela, ali me imate za tako nevarnega?“ zakliče in se na glas zasmije. „A oprostite“ — navaljuje in lahna rude čica mu zalije lica, „ta šala ni bila umestna. Komu naj bi torej zaupali.“ —

„Se jedenkrat prosim, nikakega hinavstva,“ seže mu minister v govor in se zaviha uvele brke, smejoč se z nedosegljivim sarkazmom. „Midva oba sva tako prepečena grešnika, da si vsaj v ljubezenskih stvareh ne smeva zaupati. — Ali si pozabil, kako sem ti takrat v Parizu preotel malo markizo L., da ti je preostal bebastemu ovčarju le poljub na rokavico?“

„Stric, vi budite vihar nevarnih mislij.“

„Tako, sin, tako si mi po volji! Le sentimentalen ne bodi! Saj se vender toliko pozna, da ve, kako sva moderna! — Nama je hvaležnost, očetovska ljubezen, spoštovanje itd. le stara šara za starinarja. — Ne, mladič, ko bi na to prišlo, bati se te bi moral ravno tako — biti hočem uljuden — ali pa celo tiscokrat bolj nego drugih. — Tudi jaz poznam ono staro basen in ne bi rad postavil kozla za vrtnarja. Ali moderna, kakor sva, vežejo naju mnogo plemenitejše vezi in obvarujejo prelomljene zvestobe: menim namreč vezi interesov.“

(Dalje prih.)

zahvala in s ponosom bode g. notar gledal na sad svojega delovanja.

Zahvala gre pa tudi sosedom Loškega potoka vrlim občanom iz Drage in iz Trave, ki so v tako obilem številu prišli k današnjemu zborovanju, in s tem pokazali, da se zanimajo za Vaš napredek, da se čutijo z Vami vzajemne, da hočejo z Vami sodelovati. Že nekako narava Vas je zjediniła. Slične razmere so pri Vas, ko pri njih, in čisto naravno je torej, da naj ravno Vas tudi veže tista prej omenjena vez vzajemnosti. Loški potok Vam je vrlim prebivalcem Drage in Trave podal že lansko leto pri ustanovitvi posojilnice bratovsko roko. Hoteli so Vas sprejeti v svojo sredo, kot dobri sosede so mislili na Vas. Vi ste pa danes slišali, da imate pri marsikateri nasvetovanih stvari povod k skupnemu delovanju.

Brezdvomno se boste tega poprijeli in v tej nadi zakličem: „Bog živi vzajemnost Loškega potoka, Drage in Trave!“

Na to je sledila presta zabava. Zagotavljali so nam Potočanom Dražani in ne manj tudi Travljani, da jim ni žal, da so se udeležili današnjega shoda, na katerem so mnogo koristnega slišali. Premišljali bodo gotovo še mnogo o tem in predno smo se ločili, morali smo jim obljubiti, da se v kratkem zopet snidemo v Dragi pri Turku, da se dalje razgovarjamo o današnjih nasvetih, kateri obsežajo cel program za naš kraj.

Po odhodu naših sosedanov smo se pa domačini zabavali še do pozne noči, sledila je napitnica napitnici, mladina se je vrtila v plesu, mi smo si pa obljubili prijateljski in moški delovati na uresničenje pričetega dela.

Občni zbor kmetijske družbe.

V Ljubljani, 12. junija.

V mestni dvorani imela je včeraj c. kr. kmetijska družba kranjska svoj letošnji občni zbor, h kateremu je iz vseh delov dežele prišlo izredno mnogo članov. Tudi iz Dolenjske, kjer družba doslej ni našla onega zanimanja, katero v resnici zasluži, prišlo je lepo število družbenikov, mej temi mnogo velikih posestnikov.

Ob četrtem na 10. uro otvoril je predsednik družbe ces. svet. Murnik zborovanje pozdravivši zbrane članove, zlasti pa zastopnika deželne vlade, vladnega tajnika pl. Crona, zastopnika deželnega odbora poslance Povšeta in župana ljubljanskega Ivana Hribarja. V daljšem nagovoru narisal je potem predsednik položaj našega kmetijstva ter delovanje glavnega odbora, ki je tudi v pretečenem letu storil vse, kar je bilo v njegovih močeh ter konstatiral lep napredek zlasti glede živinoreje in sadjarje. Glede zakonodajstva omenja revizijo davčnega zakona in katastra, kar bode gotovo jako dobro uplivalo na razvoj poljedelstva; omenja nadalje bridke izgube, ki je povodom smrti nadvojvode Karola Ludovika zadela cesarsko hišo ter se konečno spominja tudi presvetlega cesarja, ki vedno pospešuje poljedelstvo, pozivljajoč zbrane zborovalce, da se združijo z njim v klic: slava cesarju! Zborovalci zaklicali so trikrat navdušeno „slava“ in „hoch“.

Prestopivši na dnevni red poročal je ravnatelj družbe G. Pirc o stanju družbe in delovanju glavnega odbora. Kmetijska družba kranjska ima sedaj 83 podružnic in blizu 3500 članov ter je imela v pretečenem letu 121.802 gld. denarnega prometa, kar pač najbolje dokazuje živahno njeno delavnost. Glede zavodov in podjetij, katere vodi družba, omeniti je v prvi vrsti podkovske šole, ki je lani imela 20 učencev. Učil je bilo na zavodu vedno dosti, kajti leta 1895. podkovovalo se je v družbeni podkovski šoli nad 1000 konj. V ogledavanju mesa so se učenci vadili v mestni klavnici. Iz družbene drevesnice oddalo se je okolo 15.000 visokodebelnih drevesc; poskušale so se tudi nekatere vrste žita in pa mnoge novejšje krompirjeve vrste. Ker je drevesnica premajhna, da bi družba mogla vzgajati toliko drevja, kolikor ga je treba za vedno množiča se naročila, in ker valed 80letnega pridelovanja drevja drevesnica vidno peša, treba je resno misliti na to, da se dobi kaka druga drevesnica; sedanja drevesnica pa se bode kot stavbinski prostor lahko prodala. Glavni odbor izprosil si je včeraj od občnega zbora v tem smislu potrebno pooblastilo. Na uzornem dvorcu na Viču gospodarilo se je strogo po gospodarstvenem načrtu in z jako ugodnim vspehom. Glavni smoter temu dvorcu je vzgoja plemenskih bikov plemenitih pasem. Vsa plemena živina se je izborno sponašala. Družbeno uradno glasilo „Kmetovalec“ izhaja sedaj v 4000 izvodih. Poleg izvršitve sklepov lanskega občnega zbora in vodstva družbenih zavodov in podjetij je glavni odbor, oziroma predsedništvo, tajništvo in družbena pisarna, oskrboval vsa tekoča opravila družbena ter pospeševal po močeh domače kmetijstvo. Kmetijsko rastlinstvo je družba pospeševala s tem, da je članom naročala dobrega semena, v prvi vrsti ruskega lanenega semena, raznih žit in krompirja. Poskusi s pridelovanjem sladkorne pese so imeli ugoden uspeh. Umetnih gnojil, katerih naročitev družba posreduje, porabilo se je deset vagonov. Vinarstvo je družba pospeševala s tem, da je posredovala dobavo zanesljivo dobre in cene modre galice. Naročila jo je 60.000 kilogramov ter jo oddala po znižani ceni. Po znižani ceni oddajala je družba tudi trtne škropilnice,

nekaj pa jih je podarila. Sodelovala je družba pri ustanovitvi zadružnih naprav za koristno porabljenje sadij; taki napravi otvorili sta se v Horjalu in v Begunjah na Gorenjskem. V povzdigo govedoreje oddajala je družba čistokrvne bike plemenjake ter prirejala premovanja. Oddajali so se tudi ovni bergamaške pasme in merjasci plemenjaki velike bele angleške pasme. Družba skrbela je nadalje za razširjanje kmetijskih strojev ter za kmetijski pouk. Samostojno področje imel je konjerejski odsek kmetijske družbe in je pospeševal vse konjerejske reči v naši deželi. Samostojni ribarski odsek vodil je ribje vališe in vzgojevališče na deželnem posestvu na Studencu pri Ljubljani. Občni zbor vzel je instruktivno poročilo ravnatelja Pirca na znanje ter izrekel zahvalo kmetijskemu ministerstvu, deželni vladi, deželnemu zastopu in kranjski branilnici, ki so družbo v njenem delovanju vselej podpirali.

Glavni odbornik Lenarčič poročal je o računskem zaključku za leto 1895., o proračunu za tekoče leto in o bilanci kmetijske družbe. Dohodkov imela je družba 60.901 gld. 2 kr., a v blagajni ostalo je koncem leta 5.055 gld. 4 kr. Družbino premoženje znaša 38.924 gld. 30 kr. in se je v primerju s prejšnjim letom povečalo za 213 gld. 25 kr. O izidu volitve predsednika in osmero odbornikov poročali smo že včeraj. Računskima preglednikoma bila sta zopet ivoljena gg. Karol Žagar in Franc Triller. Potem potrdil je občni zbor ustanovitev novih podružnic na Brezovici, Dobrovi, v Erzeltu, Križu pri Trziču, Premu, Slapu, v Toplicah in Vodicah.

Sledila je potem dolga vrsta poročil in predlogov raznih podružnic. Prostor nam ne dopušča, da bi navedli vse, marveč se moramo omejiti le na najvažnejše. Grajščak Kump predlagal je v imenu podružnice Križ pri Trziču, naj se ustanovi pododsek za spečavanje sadij. Taka uredba se je zlasti na Štajerskem dobro obnesla in bi gotovo tudi našim sadjarjem bila v korist. Predlog odstopil se je glavnemu odboru v pretresanje. V imenu podružnice mokronoške predlagala sta gospoda Penca in baron Berg, naj se vlada naprosi, da je z ozirom na to, da je prihodnje leto pričakovati mnogo broščev, z vso energijo organizovati uničevanje tega škodljivega mrčesa. Tudi ta predlog bil je soglasno vzprejet.

Daljši razgovor razvil se je o mokronoške podružnice predlogu, naj se vlada naprosi, da ukrene vse, kar je potrebuo, da se svinjska kuga ne raznese iz okuženih dežel in okrajev, in o viteza Langerja dodatnem predlogu, naj se z vsemi sredstvi skuša lokalizovati bolezen v že okuženih krajih. Grof Barbo omenjal je veliko nevarnost, ki preti naši živinoreji in v gospodarstvenem oziru deželi sploh. To, kar se je storilo proti kugi dosedaj, ni imelo uspeha, in čisto se je dogodilo, da se je po konfiskovanih svinjah, katere je vlada prodavala, razširjala kuga, ker je bila kontumacijska doba prekratka. Deželni živinodravnik Wagner zagovarjal je vladne ukrepe ter obžaloval, da je prebivalstvo na meji v tem obziru nezanesljivo in da so celo župani izdajali legitimacije za svinje, ki so prihajale iz Hrvaške. Sicer pa bode on deloval na to, da se bode kontumacijska doba podaljšala in da se bode strogo postopalo z onimi, ki bi se ne držali vladnih naredeb.

V imenu podružnice krške predlagal je gosp. dr. Romih, naj kmetijska družba deluje na to, da se pri deželnem odboru napravi zadosti založen zaklad, iz katerega bi se dajale podpore in brezobrestna posojila vinogradnikom, ki zasajajo svoje po trtni uši uničene vinograde. Prošnje za brezobrestna posojila naj se rešujejo kar najhitreje in posojila naj se dovoljujejo v tako visokih zneskih, da bode mogoče prošnjiku zasadiiti parcele, za katere se je odločil. Pri dovoljevanju posojil naj se ne postopa pretesnostrčno in konečno naj se deželna tangenta izplačuje h kratu z državno tangento pri davkarji. Po nekaterih pojasnilih gospoda Povšeta bil je predlog soglasno vzprejet.

Konečno stavljal je g. inženier Pour samostalni nasvet, naj se vlada naprosi, da deželnemu zboru kranjskemu predloži načrt zakona glede komasacije. Govornik je svoj predlog prav tehtno in obširno utemeljeval. S tem bil je dnevni red končan in predsednik gos. od. ces. svet. Murnik zaključil je, zahvaljujoč se članom za obilno udeležbo, ob polu dveh popoldne občni zbor.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 12. junija.

— (Netaktnost uradnega lista.) Sigurno ni pretirana zahteva, da se tudi uradni list postavi na nepristransko stališče in da vsaj pri tako važnih momentih, kakor je bila izjava gospoda župana ljubljanskega povodom zaprisege njegove, ne iskriklja in pači resnice, kakor je to storila „Laibacher Zeitung“, ko je izjavo gospoda župana Hribarja po svoje zavila. Brez dvojbe mora občinstvo in mora tudi vlada zvedeti resnico o tako važnih izjavah in tudi uradnega lista dolžnost je bila, da izjavo poda brez nepotrebnega iskrikljenja. Naš list priobčil je že istega dne, ko se je vrčila prisega, po gospodu

županu na razpolago nam dani govor tako, kakor se je v resnici govoril, in lahko bi se bilo uradni list iz našega lista informovalo o vsebini tega govora; sicer pa ne dvojimo, da je gospod župan tudi uradnemu listu dal svoj govor na razpolaganje, ker poznamo prijaznost njegovo nasproti žurnalistiki. Tem bolj čudno je torej, da je uradni list pasus onega govora, glaseč se: „Vsaj se ne da tajiti, da Ljubljana doslej pri vladi ni nahajala one dobrohotnosti, katero je zasluževala in da se je ravnalo ž njo ko z neko pastirko mej deželimi stolnimi mesti“ popolnem izpustil. Gospod župan izjavil je v svojem govoru, da „rad priznava, da si je narodna manjšina prebivalstva pridobila popolno relativno enakopravnost v naši lepi stolnici“, a uradni list izpustil je važno besedo „relativno“, kar seveda daje izjavi povsem drugačen pomen. Glasom poročila uradnega lista prosil je gospod župan svoje tovariše v občinskem svetu, naj imajo potrpljenje ž njim. Tudi to je povsem napačno, kajti župan Hribar prosil je svoje tovariše: „Ne imejte obzirov do mene in ne potrpljenja z menoj! Celota zaradi atoma ne sme nikdar škoda trpeti“. Še nekatera druga mesta županove izjave je uradni list po svoje zavil. Tako postopanje je netaktno in uradnega lista nedostojno.

— (Pogreb kanonika Kluna.) Včeraj popoldne se je ob ogromni udeležbi prebivalstva in duhovščine pokopal tako naglo umrli kanonik Klun. Spravod je vodil knezoškof Mešia. Pogreba se je udeležilo mnogo deželni in državnih poslancev, župan ljubljanski Hribar, vodja dež. vlade dvorni svetnik Scherner, predsednik dež. sodišča Kočvar, mnogo uradnikov in zastopnikov raznih korporacij iz mesta in iz dežele. Pred krsto so korakala društva „Sokol“, „Slavec“ in „Kat. družba“ z zastavami. Na grobu je bilo društvo „Slavec“. Z dežele je prišlo jako mnogo duhovnikov, kat. pol. in gospodarsko društvo v Celovcu pa je poslalo posebno deputacijo.

— (Kranjsko obrtno društvo) je imelo včeraj svoj občni zbor, na katerem se je volil odbor 15 članov, zajedno pa sta priporočala gospoda Kunc in ces. svetnik Murnik, naj se pravila premene tako, da bode tudi neobrtnikom mogoče pristopiti društvu. Novemu odboru se je naročilo, naj v tem oziru stori kar treba, potem pa skliče izreden občni zbor, da se pravila premene.

— († Matija Medved.) K pogrebu staroste „Zagorskega Sokola“ g. Matije Medveda se odpele jutri zjutraj deputacija „Ljubljanskega Sokola“ z zastavo. Odhoda iz Ljubljane z mešancem zjutraj ob 6 uri 20 minut, prihod v Zagorje (postaja) ob 7. uri 58 min. Povratek iz Zagorja (postaja) s poštanim vlakom ob 11. uri 33 min. prihod v Ljubljano ob 12. uri 41 minut. Zbirališče na južnem kolodvoru.

— (Kmetijska družba kranjska) Iz našega včerajšnjega poročila o volitvi v odbor je po neljubi pomoti izostalo ime v odbor izvoljenega nadučitelja g. Janka Žirovnika v St. Vidu.

— (Dirjanje praznih tovorniških vozov po mestu) je mestni magistrat lanske leto strogo prepovedal, letos pa se že nihče za ta ukrep več ne zmeni! In vender so pri tem dan na dan v nevarnosti tako odrasli kakor otroci, poleg tega pa ta „furmanska“ gospoda prouzročuje ob suhem vremenu po cestah in ulicah silno mnogo prahu.

— (Najdeno okostje) Pri demoliranju Frischeve hiše na Marijinem trgu našli so danes delavci pod stopnicami, ki so vodile v klet, še dobro ohranjeno okostje odraslega moža. Po mnenji veščakov je okostje staro okolo sto let in se je dotičnik najbrže silovitim načinom spravil iz sveta. Demolirana hiša je bila stara okolo 200 let.

— (Dvorazredna ljudska šola na Viču.) Katere I. razred se letos ob pričetku šolskega leta 1896. otvori, nastanjena je za čas, dokler se novo šolsko poslopje ne zgradi in ne uredi, v privatni hiši, i-totako stanovanje za učitelja.

— (Izginal župnik) Piše se nam: Veleč smrti župnika g. J. Čibaška pri St. Vidu nad Cerknico je bila razpisana tamošnja fara. A v tem je poslal škof pričetkom marca t. l. za župnega upravitelja g. ekspozita Fr. Kušarja iz Begunje, za namestnega ekspozita pa cerkniškega g. kaplana Fr. Pešca v Begunje. Ker se pa za vidovsko faro ni oglašil noben kompetent, imenoval je ljubljanski ordinarijat župnim upraviteljem vidovskim g. Fr. Zorca, župnega upravitelja v Črnem vrhu pri Polhovem gradu. Dne 1. junija t. l. se je vrnil g. Kušar zopet v Begunje, a g. Pešec v Cerknico. Župni upravitelj g. Fr. Zorec je poslal svojo robo in kuharico naprej proti St. Vidu in Vidovci so novega dušnega pastirja pričakovali prav željno in spoštljivo. Pride praznik sv. Rešnjega telesa, a župnika od nikoder ni. Prepolno naroda privre k običajni procesiji; luči na altarnju že gore, verniki pričakujejo nestrpnost župnika vsak hip, saj si ne morejo misliti, da bi jih puščal o tako velikem prazniku na cedilu. A župnika ni bilo! Ogorčeni

Vidovci telegrafujejo škofu v Ljubljano, a ta cerkniškemu dekanu, da naj, ko bi g. Zorca še ne bilo, g. Kušar iz Begunje odide v nedeljo 7. t. m. v St. Vid vodit spreved sv. Rešnjega Telesa. To se je zgodilo. A tudi še danes 10. t. m. gosp. Zorca še ni v St. Vid in nihče ne ve, kam je mož prešel. Ugiba se različno in različno se tudi tolmačijo besede, katere je rekel ob selitvi svojim voznikom v Črnem vrhu: „Le peljite robo v St. Vid, a kedaj jaz pridem za njo, Bog ve! — Vsa stvar obuja velikansko senzacijo in je silno nevšečna in kočljiva, kajti vidovska fara je velika in razhodna in ne more biti dlje časa brez duhovnika.

— (Bohtava nedelja v Krškem.) Iz Krškega se nam piše z dne 10. t. m.: Da me ne bode te prašali, od kod je izraz „bohtava“, Vam kar naprej povem, da tega mi Krščani še sami ne vemo in ker gospod ravnatelj Lapajne v svojih zgodovinskih in spominskih črticah „Krško in Krščani“ ne da o tem nikakega pojasnila, bilo bi i meni zaman iskati mu izvirka; sosebno pa, od kar gospod Božič molči, ker so mu zaradi prenatanih podatkov o šegah in navadah Krščanov namazali hišo z blatom in črnilom.

— Toliko bolj poznan pa je pri nas pomen te besede, kajti „bohtave“ nedelje se veselimo že pol leta naprej, in spominjamo se je celo leto nazaj. V soboto popoldne že, začelo se je snažiti in pripravljati mestu praznično lice. Od farne cerkve pa doli do gospe Hočvarjeve hiše, po celem mestu postavili so se mlajši pred hišami in na primerih prostorih pripravili oltarčki za procesijo sv. Rešnjega telesa. Na hiši g. Karola Schenerja, stotnika in poveljnika meščanske garde, vihrala je črnorumenasta zastava. Črno-rumeni, mimogrede rečeno smo Krščani z dušo in telesom, to tudi pokažemo pri vsaki priliki. Tu in tam, seveda, pokažemo tudi kake druge barve, a zaradi barv si pri nas ne ubijamo glav. Krško je namreč starodavno brodersko pristanišče. Tu je, kakor v kakem pomorskem pristanišču; ljudje, različni po narodnosti in mišljenji, žive lepo mirno skupaj in skubimo drug drugega kolikor se lepo po lahko da in brez zamere. Pa, da ne pozabim „bohtave“. Zvečer v soboto se je pripeljala godba iz Podčetrčka, naša stara godba, ki igra izvrstno, našim ušesom prikladne in že znane komade, ter se ne tudi preveč, razburjati nam živce s kakimi novostmi, dobro vedoč, da se pri nas novotarijam vstavljamo, dokler je le mogoče. Ta godba je najboljša in kdor bi vtegnil drugače igrati, dobi jo pod nos, da je takoj našega mnenja. Zvečer tedaj se je pripeljala godba in ob 9. uri prišel se je mitozov po mestu s spremljevanjem uniformirane moštva meščanske garde s svetilkami in gasilcev z lampijoni, prav tako, kakor pravcati vojaški „Zapfenstreich“, samo s tem razločkom, da so se nekateri naših, ko jih je zalotil dež, skrili pod streho in nadaljevali svoj obhod šele, ko je dež ponehal. Po mrazovni svirali je godba še nekaj komadov v gostilni gospoda Schenerja in na to spravili smo se k politiku s srčno željo, da bi nam vreme drugi dan ne pokvarilo tako zaželjenega veselja. In res, pri krasnem jutru vzbudila nas je iz sladkih sanj ob petih že godba, igrajuči po mestu budnico, naznajujoč nam, da je napočil naš dan — „bohtava nedelja“. Začelo se je takoj po mestu živahno gibanje in kmalu potem stalo je celo mesto v paradični opravi, kakor se spodobi za tak velik praznik. Ob 9. uri pričela se je v farni cerkvi slovesna sv. maša in po masi procesija sv. Rešnjega telesa, katero je vodil gospod administrator Knave v spremstvu več duhovnikov in br. kapucinov. Slavnosti udeležilo se je lepo število uradnikov z okr. glavarjem na čelu, uniformirana meščanska garda z godbo in zastavo, gasilci pod poveljstvom gospoda stotnika Antona Ruperta, lepa vrsta belih deklic, učenci meščanske in ljudske šole z njih učitelstvom in mnogo drugega občinstva. Vso slavnost je veličastno povzdignil vojaški nastop meščanske garde pod poveljstvom gospoda stotnika K. Schenerja s streljanjem dešarč, ki so bile, glede na naše razmere, še dosti dobro dane. Po končani slavnosti so še defilirali gardisti in gasilci pred g. okr. glavarjem in s tem je bil končan ob 1/2 na 12. uro uradni del praznika. Popoldne ob 5. uri zbralo se je vse moštvo z oficirji in šarži meščanske garde in po 2 straže na vrtu gospoda Gregorčiča h koncertu in prosti zabavi, kjer se je po stari navadi pogostilo moštvo z vinom in pivom. Da se je nabralo i drugega občinstva, menda ni treba še posebej omeniti; prišel je tudi okr. glavar br. Schöberger s svojo soprogo, okr. komisar Pirc s soprogo, župan dr. Mencinger, g. notar dr. Pučko in več drugih odličnjakov. Žal, da je dež preprečil zabavo na prostem in se je vsa družba morala umakniti v notranje prostore, kjer se seveda zabava ni mogla tako živahno razviti. Vendar pa se je čulo več navdušenih govorov, katerim se je živahno pritrjevalo z živokliki, s tušem in streljanjem iz topičev. Vso to slavnost in zabavo aranžira brez katerega komiteja ali kakih posebnih priprav gospod Karol Schener, ki je v tem obziru res neumoren in navdušen, in občudovati je njegovo mladeniško gibčnost kadar nastopi v uniformi, dasiravno šteje že nad 60 let. On je mož, ki mu je čast meščanske garde nad vse in ki se ne ustraši nobene žrtve v prosepah kora. Le želebi bi bilo, da bi gospodje gardni častniki in šarži posnemali svojega poveljnika in mu s vsemi mogočimi sredstvi pripomogli v pravo gojitve meščanskega kora, katerega glavne dike naj bi bile domoljubnost, vsajemnost in bratska ljubav. K temu

pa bi bil pravi pripomoček v gojitvi vojaških vaj, v nastopu in streljanju. S tem bi se znatno doseglo, da bi moštvo drage volje nastopilo polnoštevilno tudi o dragih prilikah in ne samo na „bohtavo nedeljo“.

— (Za Čehovinov spomenik) je stotnik in učitelj g. Jakobi v Gorici nabral vsled razposlanih slovenskih, nemških in laških pozivov že nad 1500 goldinarjev. Sam poročnik grof Adolf Gyulai je v ta namen daroval 200 goldinarjev ter naročil 10 iztisov Lebanove brošure. Največ prispevkov dohaja od nemških plemenitnikov, Slovenci so zelo mrzli.

— (Mensa academica) se snuje v Gradcu. Akademski senat graškega vsenčilišča razpošilja poseben oklic, v katerem prosi prispevkov v to svrhu. Senat zatejuje, da sedanji „Fretisch“ ne dela razločka mej dijski, ter da so njega dobrot deležni dijaki raznih narodnostij, isto tako pa se bode postopalo tudi glede nameravanega novega zavoda. „Mensa academica“ bode pod neposrednim nadzorstvom akad. senata.

— (Ilustracija isterskih razmer.) „Naša Sloga“ javlja, da je dne 30. maja prišlo v Poreč kakih 15 gojencev gospodarske šole iz Conegliana v Italiji. Te učence so spremljali njih profesorji. V Poreču so bili slovesno in oficijelno vzprejeti. Na bregu so izletnike pozdravili župan poreški, obč. svetniki in člani dež. odbora, dočim jim je odsotni dež. glavar brzojavno sporočil svoj pozdrav. Občinski svet je hotel inozemske izletnike na mestne troške pogostiti, a oprezni inozemci so to odklonili, dali so se pa pogostiti v prostorih dež. kmetijske šole — najbrž na „šolske“ troške. Navzočni so bili zastopniki vseh avtonomnih oblastev — če to ni demonstracija, potem ne vemo, kaj naj se še tako imenuje. — Dne 4. t. m. je prišel v Poreč bivši italijanski vojni minister general Moceni. Spremljali so ga razni znani tržaški iradentovci. Seveda je bil vzprejet, kakor svoj čas Garibaldi v Veroni in tudi sijajno pogoščen. Ko se je odpeljal, klicalo je meščanstvo, zbrano na morskem obali: „Viva l'Italia!“, „Viva re Umberto!“, „Viva Moceni!“ — z ladje pa, s katero se je Moceni odpeljal, se je klicalo: „Viva l'Italia!“ — Res, prav lepe in za našo državo zelo častne razmere!

— (Prvo hrvatsko društvo biciklista u Zagrebu) priredi v nedeljo dne 21. junija prvo narodno dirko. Oglasiti se je v času od 12. junija do 17. junija ob 8. uri zvečer in sicer pri društvenem blagajniku g. V. Heinzu.

* (Bivši avstrijski častnik kot roparski morilec.) Nekdanji avstrijski nadporočnik Josip vitez Blather je pred nekaj leti pobegnil v Ameriko. Sedaj se poroča, da ga išče onlotna policija zaradi roparskih umorov. Sodi se, da se je vrnil v svojo domovino.

* (V rokah roparjev.) Iz Carigrada smo poročali, da so turški roparji tri, v kopališče Jalovo potujoče dame prišli in odpeljali v gore. Zdaj so sorodnikom teh dam sporočili, da zahtevajo 25.000 turških zlatov odkupnine, sicer da jim porežejo ušesa in odrežejo nosove.

* (Nekaj o gledališčih.) Neki francoski profesor objavil je statistiko gledaliških požarov za čas od leta 1751. do 1885. torej za 135 let. On pravi, da je med tem časom zgorelo 730 gledališč in je ponestreglo 6573 ljudi. Največi požar bil je v Kapodistriji, kjer je 1000 ljudi zgorelo, v Filadelfiji jih je zgorelo 970, v Petrogradu 800, v Kantonu 1670, v Kvebeku 200, na Dunaju 450 in v Parizu pri požaru komične opere 268. Na leto obiskuje gledališča 8 milijonov ljudi.

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod Domicelj v Knežaku 2 kroni; in sicer g. Josipina Printeva pred odhodom v Ameriko, v deželo, kjer ni gorja 1 k. in pošiljatelj 1 k. — Živili rodoljubni darovalec in darovalka in njiju nasledniki!

Brzojavke.

Dunaj 12. junija. Najstarejši član gošpodske zbornice grof Vrints je danes umrl, star 94 let.

Dunaj 12. junija. V tovarni za smodnik v Felixdoru se je danes primerila strašna eksplozija. Na doslej nepojasnen način se je unelo 300 klg. smodnika. Poslopje se je skoro povsem porušilo, pet oseb, trije delavci in dve delavki, pa je bilo na kosce raztrganih.

Budimpešta 12. junija. Prihodnja seja avstrijske delegacije bo v torek. Od tega dne pa do 20. t. m. bodo vsak dan seje.

Osek 12. junija. Danes je bil obešen ropar in morilec Čonka. Ko so ga peljali k vešalam, je ravnodušno kadil iz pipe in krvniku priporočal, naj dobro dela in naj se ne blamira.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 9. junija: Pavle Pais, brusač, 66 let, Študentovske ulice št. 11, spridenje črev.
Dne 10. junija: Oskar Fink, učenec, 9³/₄ let, Kravja dolina št. 1, unetje trebušne mreže.

Metecrologično poročilo

Junij	Čas opa- zovanja	Stoje- baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
11.	9. zvečer	732.7	16.1	sr. jzrh.	oblačno	
12.	7. zjutraj	733.8	14.6	sl. szrhod	skoro obl.	10.0
"	2. popol.	735.1	16.1	sr. jvzh.	oblačno	

Srednja včerašnja temperatura 17.8°, za 0.5° nad normalom

Dunajska borza

dné 12. junija 1896.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 35	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	35
Avstrijska zlata renta	122	70
Avstrijska krona renta 4%	101	30
Ogerska zlata renta 4%	122	80
Ogerska krona renta 4%	98	85
Avstro-ogerske bančne delnice	962	—
Kreditne delnice	350	50
London vista	120	05
Nemški drž. bankovci za 100 mark	88	82 ¹ / ₂
20 mark	11	75
20 frankov	9	52 ¹ / ₂
Italijanski bankovci	84	55
C. kr. cekini	5	65

Dne 11. junija 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	144 gld. —	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	110	50
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	126	50
Zemlj. obd. avstr. 4 ¹ / ₂ % zlati zast. listi	—	—
Kreditne srečke po 100 gld.	198	25
Ljubljanske srečke	22	75
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	—
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	156	25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	481	—
Papirnat rubelj	1	27 ¹ / ₄

V gostilni Leopolda Blumauerja

Krakovski nasip št. 18

se dobivajo vsak dan

raki

ob petkih ribe ter izborna dolenjska vina.

(1) Raki se razpošiljajo z vsako pošto. (2540)

Št. 18.029.

Razglas.

(2521—2)

V zmislu §. 53. občinskega reda za deželno stolno mesto Ljubljano se daje na znanje, da bo to

računi o prejemkih in stroških

- 1.) mestne blagajnice,
- 2.) ubožnega zaklada,
- 3.) zaklada meščanske bolnice in
- 4.) ustanovnega zaklada za 1895. leto

od danes naprej 14 dni javno razgrnjeni v tukajšnjem ekspeditu občanom na vpogled.

Pri pretresanju in konečni rešitvi teh računov vzeti bodo občinski svet navedene opazke o njih v preudarek.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

6. dan junija 1896.

Doering-ovo milo

zajamčeno pristno samo če je označeno

S SOVO.

TOALETO

ni boljšega, ker ima v sebi izredno mnogo tolsče. Po naj-novejši analizi

kakih 82% tolsčnih kislin. Cisto in milo.

Za absolutno nevarnost popolno jamstvo. Cena 30 kraja.

v parfumerijah, drogerijah in prodajalnicah kolonijalnega blaga.

Neprekosljiva kakovost, miloba in čistost Doering-ovega mila s soso se označuje po pravici kot

najboljše toaletno milo sveta.

Koži dovajajoč potrebno tolsčo, zabranjuje, da ne otrpne, se ne posuši, ne postane krhka, ohrani torej

lepoto obraza, daje lepo polt

I. 4 in daje koži (1839)

svežo, nežno barvo mladosti.

V Ljubljani prodajata na debelo: Anton Krisper, V. Petrič. — Glavno zastopstvo: A. Motsch & Co., Dunaj, I., Lugeck 3.

Trgovski pomočnik

izurjen v trgovini s specerijskim blagom in z železnino, vešč slovenščine in nemščine, vojaščine prost, želi svojo službo premeniti.

Ponudbe na se blagovolijo poslati upravnistvu „Slovenskega N. roda“.

(2535—1)

Štev. 48.

(2528—1)

Zgradba občinske ceste.

V Radencih, črnomeljskega okraja, gradila se bode

1261 m dolga občinska cesta

in je delo cenjeno 2433 gld. Licitacija vršila se bode

dné 4. julija t. l.

ob 9 uri zjutraj pri županstvu v Radencih. Licitacijski pogoji in načrti leže pri omenenem županstvu, kakor tudi pri okrajnocestnem odboru v Črnomlju na ogled. Vadija vložiti bode 10%.

Okrajni cestni odbor v Črnomlju dné 6. junija 1896.

Načelnik: A. Lackner.

Spodnja krila za dame

iz šifona, listra, klota in satina

nočne korzete

s švicarskim pletenjem

ženske srajce

z gumbi na rami

predpasnike

(2051-14) za dame in otroke

priporoča z velespoštovanjem

Karol Recknagel.

2468 „Sičara“ 10

Za jedno lečenje (Trinkkur) zadostuje 1 zaboj s 36 litri. Cena 33 kron franko od postaje Slavonski-Samac. Naslov: Sičara-uprava, pošta Modrič (Bosna).

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (1705-133)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Steyr, Linz, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 10 min. osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selthal v Solnograd, Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Hebr, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 11. uri 50 min. popoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregence, Curih, Genova, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Hebr, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 44 min. zvečer osonni vlak v Lesce-Bled. — Vrh tega ob 5. uri 39 min. popoldne vsako nedeljo in praznik v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Bregence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gastein, Linz, Steyr, Gmunden, Ischl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiža. — Ob 8. uri zjutraj osonni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta. — Ob 11. uri 25 min. popoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Plzeň, Budejovice, Solnograda, Linz, Steyr, Pariza, Genova, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Pontabla, Trbiža. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osonni vlak s Dunaja preko Amstetena, iz Lipske, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Plzeň, Budejovice, Solnograda, Ljubna, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiža. — Vrh tega ob 10. uri 28 min. zvečer vsako nedeljo in praznik v Lesce-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 1. uri 15 min. popoldne, ob 6. uri 20 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Ravnokar je izšel v naši zalogi:

(2440—1.)

Šaljivi Slovenec.

Zbirka nab. oliših kratkočasnic iz vseh stanov.

Nabral in izdal

Anton Brezovnik.

Druga povsem predelana in za polovico pomnožena izdaja. Str. 308.

Cena 90 kr., po pošti 10 kr. več.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg knjigarna v Ljubljani.

Vsled podiranja hiše v Špitalskih ulicah šte. 6 se prične

popolna razprodaja manufakturnega blaga

Fr. Petrič-a.

Prodajalo se bode pod tovarniškimi cenami.

Le kratek čas!

Zdravilišče Toplice

na Kranjskem.

Dolenjske železnice postaja Straža.

Akratoterma z 28—31° R. je posebno za pitje in kopanje pripravna in uspešno delujoča pri protinu, trganju, ischias, nevralgiji, kožnih in ženskih boleznih. Kopalni basini in porocelanove banje. Udobno opremljene sobe za tujce, igralne in družbinske sobe. V najbližji okolici senčnata sprehajališča in igrališča.

Dobra in cenena restavracija.

Sezona od dne 1. maja do dne 1. oktobra.

Prospekte in razjasnila daje zastoj

(2225—5)

kopališka uprava.

Jutri v soboto

dné 13. junija 1896

vojaški koncert v „Hotelu Lloyd“.

Vstopnina prosta.

(2534)